Contributed by Guy Van Sinoy
maandag, 15 februari 2010 - Last Updated maandag, 15 februari 2010

Als het over de tewerkstelling gaat, staan alle knipperlichten op rood. Volgens de Nationale Bank gingen in 2009 74.000 banen verloren. Dit jaar zouden nog eens 64.000 extra jobs verdwijnen. (1) Rekening houdend met de toename van de beroepsbevolking zou het aantal volledig uitkeringsgerechtigde werklozen met 168.000 « eenheden» stijgen de komende twee jaar (van eind 2008 tot eind 2010).

De automobiel- en metaalsector ligt op apegapen....

Al vele maanden hangt een zwaard van Damokles boven de hoofden van de 2699 arbeiders en bedienden van Opel Antwerpen. In de zware metaalindustrie wordt de productie zwaar getroffen door de crisis in de bouw en de automobielsector. Volgens het studiebureau Steel Business Briefing (2) staan de hoogovens van Arcelor Mittal in Luik en van Carsid in Charleroi, die liggen al sinds november 2008 stil, op een lijst van twaalf productie-eenheden die waarschijnlijk nooit zullen worden heropgestart als de huidige economische toestand blijft duren. Stel je het lot van de Waalse staalindustrie maar voor...

Het regent sluitingen en ontslagen

Overal leiden afdankingen tot een zware inkrimping van het aantal personeelsleden: 263 mensen weg bij Inbev (voorlopig tegengehouden), 558 bij Janssen Farmaceutica, 203 bij AGC, 65 bij Touring, 106 bij MasterCard, 445 bij Dexia en binnenkort 750 bij Fortis. Je hebt amper de aankondiging van een faillissement in de ochtendkrant gelezen, of het TV-journaal meldt een andere sluiting. En wie heeft er gehoord van al die kleine bedrijven die de boeken toedoen: Norma Belgium, Unilin of Permec-Mustad (allemaal in Moeskroen), Wema in Zedelgem, Sanofi-Aventis in Boortmeerbeek of Cogebi in Lot?

Dolle pret met Milquet! (patronaal spreekwoord)

En wat doet de regering? Aan de ene kant blokkeert ze de aanwervingen bij de openbare diensten door geen ambtenaren meer te vervangen die op pensioen vertrekken. Aan de andere kant is heel creatief in het bedenken van weer eens nieuwe cadeaus aan het patronaat.

Zo voerde federaal Minister van Arbeid Joëlle Milquet in december een premie van 1100€ in voor elke werkgever die een jongere aanwerft van minder dan 26 jaar, werkloos sinds minstens zes maanden en met een maximaal diploma van het secondair onderwijs. Opgelet: De patroon krijgt deze premie elke maand, twee jaar lang, zonder verplichting een contract van onbepaalde duur af te sluiten! En als het gaat om een jongere onder de negentien, krijgt hij er als bijkomende bonus nog eens de vrijstelling van de patronale bijdragen gedurende twee jaren bovenop! Momenteel zijn deze maatregelen slechts van kracht voor 2010 en 2011. Maar als de maatregelen worden verlengd (de crisis zal ongetwijfeld tegen 2011 nog niet voorbij zijn), kan de werkgever dan herbeginnen met een andere jongere? «Dolle pret met Milquet!», zeggen ze in de kantoren van VBO en Unizo.

Aanvankelijk zou de voorziene premie 1.000€ per maand bedragen. Maar vermits Vlaams Minister van Arbeid Philippe Muyters (NVA) met een belangenconflict dreigde omdat de maatregel van Milquet niet beantwoordde aan het profiel van de jonge werklozen in Vlaanderen, kwam er een compromis uit de bus waarbij de maandelijkse premie met 100€ werd verhoogd. Zo zie je weer: het communautair opbod dient vooral de patronale belangen.

Radicale maatregelen zijn nodig om jobs te redden!

Tussen 1970 en 2010, is het Bruto Nationaal Product vermenigvuldigd met 2,5, terwijl het totale aantal gepresteerde arbeidsuren gelijk is gebleven. In dezelfde periode is de actieve bevolking met 1.300.000 toegenomen terwijl het aantal arbeidsplaatsen maar met 650.000 eenheden is gestegen (2). Het is doorheen arbeidsduurvermindering, vooral in de periode voor 1990, dat jobs werden gecreëerd, niet door de economische groei!

Enkel verregaande maatregelen laten ons toe aan de huidige massale werkloosheid te ontsnappen en iedereen een deftig betaalde, volwaardige baan te geven:

- Veralgemeende arbeidsduurvermindering zonder loonverlies, met verlaging van het arbeidsritme en met bijkomende aanwervingen;
- Verbod op afdankingen en het creëren van een solidariteitsfonds, gespijsd door de bedrijven, met als bedoeling om jobs te behouden in bedrijven in moeilijkheden;
- het creëren van vele jobs in de openbare sector, zoals het ecologisch renoveren en isoleren van woningen;
- Financiering van dit noodplan door een belasting op de winsten en de grote fortuinen.

We kunnen niet rekenen op het patronaat en haar regeringen om deze maatregelen te realiseren. Er zal massale en eengemaakte strijd nodig zijn van alle werkenden, van onze vakbonden, sociale organisaties en de politieke krachten links van Sp.a en Groen.

(1) La Libre Belgique, 8 december 2009.

(2) L’Echo de la Bourse, 6 januari 2010.